

Miljøministeriet
Departementet

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kystdirektoratet
J.nr. 14/00850

Den 22. oktober 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 25. september 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 610 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Andersen (V)

Spørgsmål nr. 610 (alm. del)

Ministeren bedes gøre rede for, hvorvidt hård kystsikring og hård skræntfodssikring har negativ virkning for Nordkysten.

Svar

Nordkysten er en erosionskyst. Det vil sige, at bølger og strøm under storme hen over året flytter sand langs med kysten mod sydøst, hvor det aflejres. Den naturlige erosion er således hovedårsagen til, at stranden forandrer sig. De mange gamle kystbeskyttelses anlæg på strækningen vidner om, at beboerne har kendt til og kæmpet mod erosionen/sandtabet i mange år.

Der er i tidens løb etableret meget hård kystbeskyttelse af sten og beton på strækningen. Eksempler på hård kystbeskyttelse er høfder, bølgebrydere og skråningsbeskyttelse. Det er konstruktioner, der har både gode egenskaber, og negative egenskaber og begrænsninger.

Til de negative egenskaber må regnes, at konstruktionerne kan virke dominerende og skæmmende, og at de kan nedsætte muligheden for passage på stranden.

Konstruktionerne har endvidere den begrænsning, at de med tiden bliver undermineret af bølger og strøm og derefter falder sammen, hvis de ikke suppleres med sandfodring. Sandfodringen kan også bidrage til at sikre en sammenhængende kystbeskyttelse. Hårde konstruktioner isoleret på én kyststrækning kan medføre, at bølgerne forøger erosionen på en nabokyststrækning uden tilsvarende konstruktioner.

Kirsten Brosbøl

/

Anne Lund